

Lucanus cervus L. op de Hoge Veluwe. Naar aanleiding van de opmerkingen over het vliegend hert in nr. 303, p. 136 dezer „Berichten” kan ik mededelen, dat ik in 1941 een stuk vermolmd hout ontving, afkomstig van een oude en vergane dorpel van een boerenhuis of stal op het landgoed „de Hoge Veluwe”. Dit hout bevatte een grote engerling. Aanvankelijk dacht ik, dat het wel een neushoornkeverlarf zou zijn. Ik plaatste het stuk hout met larf op matig vochtige turfmoel in een blikken kweektrommel, en liet het in een matig verwarmde ruimte staan. Pas geruime tijd later verpopte de larf. Nu kon men duidelijk zien dat het een „vliegend hert” was, en na enige tijd leverde deze pop een kreupel mannetje op. Het vergane hout zal dus wel eikenhout geweest zijn. Merkwaardig is, dat het moederdier een menselijke behuizing heeft opgezocht om er een ei te deponeren.

Van de larf in het vermolmd hout werd een mooie foto genomen.

W. ROEPKE, Rijksstraatweg 37, Wageningen.

Tischeria complanella Hb. Dit insect is in de omgeving van Wageningen uiterst algemeen; vooral in eiken-hakhout kan tegen het einde van de zomer een groot percentage van de bladeren met de mijnen van deze soort zijn bezet. Men merkt gemakkelijk de platte, cirkelronde coconnetjes in de mijnen op, waarin het volwassen rupsje overwintert. Ze zijn echter niet licht op te kweken, de rupsjes gaan 's winters gemakkelijk te gronde.

Op 10 Aug. '50 vond ik op het terrein van het Bosbouwproefstation te Wageningen, bekend als de „Dorschkamp”, een klein Amerikaans eikenboompje, *Quercus borealis*, waarvan enkele bladeren sterk met *Tischeria*-mijnen bezet waren; in de mijnen zag ik de typische coconnetjes, waarin met doornvallend licht enkele popjes waren te onderscheiden. Op 14 Aug. kwamen hieruit 3 vlindertjes te voorschijn. Ik vermeld dit, omdat hieruit blijkt, dat *Tischeria* thans ook Amerikaanse eik aantast, en dat er een 2e generatie voorkomt. Volgens SNELLEN, 1882, *Microlepidoptera* 2: 899, is dit echter een uitzondering.

De rups van dit motje is uitvoerig beschreven door FULMEK, 1910, *Zeitschr. landw. Versuchswesen in Österreich*.

De pop en het poppenhuisje zijn vuil grijs, het laatstgenoemde steekt na het uitkomen halverwege de cocon uit.

P.S. Gedurende de maand Augustus en begin September heb ik meermalen op dit insect gelet. Ik vond de mijnen overal in de omgeving vrij talrijk op de gewone Hollandse eik, echter alleen op lage boompjes of struiken, nooit op een hogere boom. Vele mijnen vertoonden reeds het coconnetje voor de verpopping of overwintering, soms 2, zelden 3 per mijn, klaarblijkelijk doordat 2 of 3 mijnen ineem gevloeid zijn. In geen enkele cocon bevond zich een normale pop, het merendeel bevatte een verschrompeld dood rupsje. In een enkel geval vond ik een klein, zwart Chalcididen-popje, en een keer de resten van een kleine, metaalgroene Chalcidide. Vermoedelijk zijn deze later in het jaar gevormde coconnetjes voor de overwintering bestemd; het maakt echter de indruk, dat het percentage volwassen en ingesponnen rupsjes, dat de overwintering doorstaat, zeer klein is.

W. ROEPKE, Rijksstraatweg 37, Wageningen.

Correcties. p. 194 r. 21 v.o. en p. 195, r. 6 v. b.: valva moet zijn: valvae; p. 214 r. 10 v. b.: *Cabro* moet zijn: *Crabro*.